

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۳/۰۱

عبدالغفور لېوال

ليونتوب په ائينه كې

خدايزده څوك دى؟

هسى وايي،

خوشى سر دى،

په بېخايه گډو وډو.

وايي، چېرته يو سړى دى، ليونى دى.

نه نه يو نه دى، دوه دري دي.

تر پينځو پوري يې شمېر دى،

ټول بانگساره ليوني دي.

خدايزده چېرته؟

خو دوى اوسي په همدغې دونياگي كې

اوسيدونكي دي زموږ د دي اوږنگي بڼكلي زمكې

دغه زمكه، چې د مور په اللو باندي لا څرخي

د ماشوم په خندا گانو ده ودانه

د بودا په خوله كې يو غاښ غوندي رپي

او مرغى په كې لا الوځي اسمان كې

هر سپرلى ونې او بوتې وكړي پانې.

هره ورځ يو بل زلمى په چا ميين شي

او نجلۍ ورته په پټه خوله موسكى شي...

اخ،

خير شوه رانه هېره

دلته، هلته ويل كيږي،

يو سړى دى ليونى دى

نه يو نه دى، يا څلور او يا پينځه دي

ټول له سره ليوني دي.

دوى ترڅنگ ايښى تېى دي

دا د اور تېى په رنگ د دوزخ سرې دي

تېى نه دي، تاترين ته

څو پرانيستې دروازي دي.

يو له دغو ليونيو

كه تنى ناڅاپه كېښكاري ناپامه

يا له قهره، يا له ټوكو

بس يو غرررر به د لنبو شي

دوزخونه به خولي خلاصي كړي نرى ته

زموږ زمكه، نيلى زمكه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارى ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكنې د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په خپر و لولى

چې د مور په اللو باندي لا څرخي
چې ماشوم لا په کې خاندي توتکی ته
ونه لا هم مهر بانه
ساتي ځاله مرغکی ته
پېغله خيزي لا بلی ته
غور يې ايښی
د ميين خوري شپېلی ته.

آخ،

بېننه درنه غوارم!
بيا خبره رانه ولاړه
خدايزده څوک ده؟
اوتو بوتو باندي سر ده
د دونيا له گډو وډو نه خبر ده
وايي چېرته يو سړی دی،
يا څلور دي يا پېنځه،
سوچ ليوني دي.
سړی تنی يې تر څنگه
يو ناڅاپه يې که گوته باندي زور کړي...
توله زمکه به راوشکيري له هاره
وايي: زمکه داسی زانگی
لکه شين غمی د بنکلي غارکی کې
که تنی ليونی زور کړي،
غارکی به د اسمان له غارې پرې شي
او دا زمکه

-چې د شين غمي په شان ده-

د يو لوی بنامار په ستوني کې را پريوزي
زموږ زمکه به دوزخ کې سوي سکور شي.
اللو لولو به

د مورکی ستوني کې سره لنبه د اور شي
د ماشوم په خندا گانو به اور بل شي
د مرغی ځاله به دود شي
او ايرې ايرې به پريوځي
هسکه دنگه گوره ونه.

د ميين زلمي په خوله به شپېلی شنه لنبه د اور شي
او نجلی به يې همداسي په بلی لکه تور سکور شي.
بڼه!

که يو ناڅاپه دغه ليوني په ليونتوب شي

او تنیو ته زور ورکړي

که دا زمکه لکه توپ د سرو لنبو ووځي له هاره
غورهار د سره دوزخ ته ور گوزار شي له مداره
په روستی روستی شپه کې
په لنبه لنبه لنبه کې

وايه:

څه له خدايه غواړي؟